

bojo vsako leto namerile, morajo se obresti h kapitalu prišteti; po takem se ustanova množi, in ob času sile bo pomoč zdatnejša. — Druga polovica pa je odločena: prvič, zapuščenim ubogim sirotam Ptujskega mesta, in drugič domačim revežem po enaki razdelitvi. — Kar zadevlje uboge sirote, želi naš Gregor, naj se posebno ozir jemlje na pridne mladenče lepega zadržanja, ki se hočejo dalje izobraževati; in take sirote, katerim se nameri ženitev ali možitev, pa nimajo nobene dote, — in gledé domačih revežev na take, ki so nekdanj videli boljše dneve, in se sramujejo beračiti. — Obrestitistega deleža, ki je namenjen revnim sorodnikom, znesejo sedaj na leto, če smo prav podučeni, 175 gld.

Iz tega kratkega povzetka si menda dragi čitatelj spoznal blago srce našega Gregorja, dozdeva se, da je s svojimi dobrimi deli posnemati hotel sv. Miklavža. Naj mu ostane tedaj blag spomin!

Podoba Gregorja Plohelna se znajde v Ptujski prošnji; kaže nam krepkega moža, polnega obraza, temnih lasi in modrih oči; utis, katerega gledalcu napravi, pa je ta: mož, ki ga ta podoba predstavlja, je bil blagega srca, trdnega in odločnega značaja; po svoji delavnosti in darežljivosti vreden sin svojega naroda.

Dragi čitatelj, v teh skromnih črticah sem te opozoril na blagega moža, ki še med nami živi s svojimi dobrimi deli, bil pa je nepoznan, pozabljen celo znabiti od nekaterih, ki so vživali ali še vživljejo sad njegove dobrotljivosti. — Njegove ustanove za dijake so se včasih čudno delile. Leta 1862, ko je nadžupnik Ptujski že podelil stipendijo bližnjemu sorodniku in če ravno je že obrok za prosilce pretekel, htela je štajerska namestnija vrinoti sina, mislim, nekega višjega uradnika, to pa je nadžupnik Jak. Standegger odločno odbil; tedaj bo Ptujskemu nadžupniku vedno paziti, da se vselej pri podelitvi postavno ravna. — Pokazal sem ti, dragi čitatelj, kos slovenske zemlje, ki nam je tega dobrotnika rodila; v spomin sem vzel nekatere britke zgodbe, ki jih je v teku stoletja prestala.

Lepa je, dragi rojak, tvoja očetnjava. Idi na široko po deželah obširne Avstrije, lepše od naše Slovenske ne najdeš. Skrbi tedaj po svoji moči in svojih razmerah za njeni blagor, da si tudi ti ohraniš blagi spomin še svojih poznih potomcev. Jaz pa sklenem z besedami Stanka Vraza, kakor sem začel: „Slava Bogu!... Oj krasan si, krasan, ti moj zavičaj! Kakve u tebi, nikdje ruže ne cvetaju; čini se, da Bog te stvoril kraju ljubljén, da jadnu Slovencu vrati raj izgubljen.“

Smešnica 1. V gostilnicah dobó človek za denar vse in toraj tudi lahko kaj pogodrnja,

če mu v kateri ni kaj prav. Bil je tako tovnjej nek gostilničar, ki je veliko na svojo gostilnico držal, vprašal tujca, ko je ta odhajal: „Gospod, ali Vam je pri meni kaj manjkalo? — „O dá“, reče ta, „brzdov za Vaše stenice“.

Razne stvari.

(Stolna cerkev.) Popravila v naši stolni cerkvi so že dotlej dognali, da je na praznik sv. treh Kraljev bila že popolna služba božja v njej. Njih ekselencija, mil. knez in škof, so jo imeli z navadno asistencijo. Cerkev je bila natlačena pobožnih vrnikov. Skoraj polovica srednje ladije pa je še obita in še čaka popravila.

(Nov župan.) Dne 2. t. m. so v našem mestnem zboru izvolili s 23 glasi g. Aleksandra Nagyja za župana, za podžupana pa dr. Iv. Schmidererja s 17 glasi. Ali je dosedanji župan, g. dr. Duhatsch, v resnici zaslužil, da ga je lastna stranka zavrгла, tega nočemo razsoditi.

(Župan — starosta.) Na starega leta den je umrl v Krčevini pri Mariboru starosta županov, g. Franc Dovnik. Bil je tam celih 35 let župan. Bil je mlade dni pri vojaki, l. 1847 pa se je tje priženil in od l. 1850 je vsa ta leta sem tam županoval. L. 1883 so mu svitli cesar srbrni križec s krono za zasluge podelili in ga, ko so bili v Mariboru, k svoji mizi povabili. Mož je imel veliko opravila z mestno gospodo, ali svoje kršč. vere in slovenskega naroda ni zato nikoli nikjer zatajil. Naj v miru počiva!

(Goljufna mera.) V Rogacu so tovnjej necega Wegscheiderja, trgovca iz Ptuja, obsodili na 8 dni zavora, ker je imel krivično mero.

(Vrl oče.) Pri sv. Ani pred Čmurekom je 2. dne t. m. umrl vrli kmet Andrej Šuman. Bil je oče vodje na c. kr. gimnaziji v Ljubljani, g. Jos. Šumana in kakor ta, je tudi oče ljubil slovensko domovino. Za vse, kar je bilo krščansko in narodno, ga je človek lahko unel. Bodi mu lahka zemljica!

(Sprememba imena.) Kmetsko bralno društvo na Slatini pri Rogacu je svoje ime izpremenilo v „katoliško politično društvo“. Kakor se sliši, so mu udje najimenitniši možje v nadžupniji sv. Križa in dobro prospeva. To je veselo znamenje.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda.) V Celju se je zadnjo nedeljo ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda in kakor slišimo, je med tamošnjimi Slovenci precejšnje zanimanje za tisto.

(Imenovanje.) Za namestnika c. kr. drž. pravdnika pride v Celje g. J. Trenc, dosedanji c. kr. okr. sodnik v Metliki na Kranjskem.

(Oh vi kmetje!) V Laškem trgu so nemškutarji še v nedeljo dne 27. decembra l. l. z vso silo zbobnjali skupaj zbor ultranemškega društva „Fortschritt“. Naj bi pa pozneje lahko trobili po svetu, da so tudi slov. kmetje v tem društvu, sklicali so za eno uro poprej zborovanje kmetijske podružnice. Toda takrat so imeli smolo. Ne ne eno na drugo zborovanje ni prišlo kmetov in tako je peščica gospode ostala sama. „Vahtarica“ je kar iz sebe za voljo taga. Sirota se nam smili.

(Od mladine.) Proti Škofji vesi za Celjem sta dva šolarja korakala, kar pride mimo nju voz obložen z lesom. V istem hipu sune tovariš tovariša, osemletnega Štepišnika, da pade pod voz in ves zdrobljen v malih trenotkih umrje.

(Ogenj!) Klic: gori! gre hudo skoz ušesa; tako tudi med božjo službo na božič v Marenbergu. Toda takrat ni ogenj storil posebne škode, ker se je bila le koliba v graščinskem vrtu vžgala.

(Mraz na Laškem.) Kakor vedo novine, bila je božični teden na gornjem Laškem huda zima. V treh dneh je baje vsled nje 14 ljudi zmrznilo.

(Posojilnica v Konjicah) je imela od začetka svojega uradovanja, to je od 20. septembra 1884 do 31. decembra 1885 dohodkov 85.191 fl. 42 kr. in je izdala 79.526 fl. 71 kr. ima torej še gotovine 5.665 gl. 71 kr.

(Volkovi.) Na Ogerskem še biva veliko volkov in nevarni so tudi ljudem. Tako so uni den dve ženski, ki ste hoteli v Temesvar, napadli in ji skorej do cela požrli.

(„Rogač“) šaljiv in satirski list, ki bode vsak 1. in 15. dan v meseci izhajal na celi poli, razpošilja ravnokar svojo prvo številko. Glede vsebine in oblike moramo ta list le toplo priporočati vsem narodnjakom in vsem prijateljem humorja in dovtipa, to tembolj, ker ima „Rogač“ mnogo in prav ličnih izvirnih podob, kakoršnih dosedaj pri nas še ni bilo. „Rogač“ stane za celo leto 3 gl., za pol leta 1 fl. 50 kr. za četrt leta 80 kr. Naročnina naj se pošilja po poštnih nakaznicah upravištvu „Rogaču“ v Ljubljani na Kongresnem trgu v Kirbišivi hiši.

V tiskarni sv. Cirila

dobódo se tiskovine za šole, fare in srenjske urade, odvetnike in bilježnike; na prodaj so tudi knjižice za mešne intencije in spominske tablice (Memento-Tafeln) za žagreb.

Loterijne številke:

V Lincu 2. januarja 1885: 89, 50, 7, 9, 16
V Trstu „ „ „ 80, 57, 45, 35, 30
Prihodnje srečkanje 2. januarja 1886

Nadučiteljska služba

na dvorazrednici pri sv. Janžu na Dravskem polju, IV. plačilnega razreda in s prostim stanovanjem je izpraznjena. Prosilci nemškega in slovenskega podučevanja zmožni naj svoje prošnje do konca januarja 1886 pri krajnem šolskem svetu vložijo:

Okr. šolski svet v Ptuji, 20. dec. 1885
2-3 Predsednik: Premerstein.

Podučiteljska služba

na dvorazrednici pri sv. Janžu na Dravskem polju, IV. plačilnega razreda in s prostim stanovanjem je izpraznjena.

Prosilci, nemškega in slovenskega podučevanja zmožni, naj svoje prošnje do 20. januarja 1886 pri krajnem šolskem svetu vložijo.

Okr. šolski svet v Ptuji, 10. dec. 1885.
3-3 Predsednik: Premerstein.

Priznано nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

2-4

izdelujeta

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Prave voščene sveče,

dobro preležane in posušene, ki ne tekó in se ne kadé, brezplačno pošilja na vse strani ter se toplo v to priporoča

Franc Gert,

svečar v Mariboru v Gospodski ulici — v Celju, prej Reiter-jeva podružnica.

Naročila v večjem od strani častite duhovščine prosim samo za glavno štacuno v Mariboru, kjer se ji brzo in skrbno postreže.

Priporočam gg. trgovcem za svečnico prav lepe, kupljive svečne zavitke od 3 kr. naprej in pisane sveče po prav nizki ceni. Pod težo dveh kilogramov se ne odpošilja.

Moja obrt je bila v Mariborski razstavi premirana s srebrno medaljo in s priznalno diplomom obrtniškega društva za voščene izdelke. 3-6